

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Formålet med lovforslaget er at tilvejebringe et grundlag til sikring af indskydere i tilfælde af, at et pengeinstitut m.v. kommer i økonomiske vanskeligheder.

Lovforslaget omfatter navnenoterede indskud i banker, sparekasser, andelskasser, filialer af udenlandske pengeinstitutter samt kreditinstitutter, som nævnt i § 4b i lov om visse kreditinstitutter – i det følgende under ét benævnt institutter.

Baggrunden for lovforslaget er de problemer for indskyderne, som de senere års vanskeligheder i enkelte pengeinstitutter har medført. Vanskeligheder af denne karakter løses principielt bedst ved, at pengeinstitutter i vanskeligheder overtages af andre pengeinstitutter gennem fusioner. Herved kan pengeinstitutterne opretholde den tillid, som er afgørende for både institutternes funktioner i samfundet og deres anseelse i udlandet.

Erfaringen viser imidlertid, at ikke alle problemer i sektoren kan løses ved rekonstruktioner.

2. Lovforslaget skal også tjene til at efterkomme EF-Kommissionens henstilling af 22. december 1986 om indførelse af indskudsgarantiordninger i Det europæiske Fællesskab (k(86)2527).

Ved henstillingens udfærdigelse havde alle EF-lande med undtagelse af Danmark, Luxembourg og Grækenland gennemført eller forberedt en form for indskydergarantiordning. De etablerede ordninger inden for Fællesskabet er imidlertid udformet på vidt forskellig vis. Ligesom administrativ praksis og aftaler, som ikke er offentligt tilgængelige, antageligt indebærer betydelige forskelle i indholdet af de enkelte landes ordninger.

Kommissionens henstilling opfordrer til en række fælles generelle principper for de allerede etablerede eller forberedte ordninger, samtidig med at det til de tre ovennævnte medlemslande henstilles inden 1990 at indføre tilsvarende.

Henstillingen, der er udstedt med særlig henvisning til traktatens artikel 155, og er offentliggjort i De europæiske Fællesskabers Tidende, L 33, af 4.

februar 1987, forudsættes senere udmøntet i et direktiv.

3. Sikring af indskyderne foreslås etableret gennem oprettelse af en privat, selvejende institution i form af en indskydergarantifond. Ved udformningen af forslaget har det været et tungtvejende hensyn, at indskyderen sikres effektivt uden samtidig at gribe uhensigtsmæssigt ind i den finansielle sektors struktur. Det er endvidere tilstræbt, at ordningens administration bliver så enkel som mulig og som følge af sin karakter placeres uden for den statslige forvaltning.

Det er forudsat, at fonden ikke kan bringes i anvendelse i forbindelse med rekonstruktion af et nødlidende institut, herunder ved fusion. Det er imidlertid regeringens opfattelse, at en videreførelse af pengeinstitutternes fusionspraksis er ønskværdig. Ordningen er derfor tilrettelagt således, at der ikke lægges hindringer i vejen for fortsættelsen af denne praksis.

Indskydergarantifonden foreslås med enkelte undtagelser at skulle dække enhver indskyders tab på navnenoterede indskud i institutterne. Garantiordningen træder i kraft, når et institut er kommet i så store økonomiske vanskeligheder, at det træder i betalingsstandsning, eller der indgives konkursbegæring. Ordningen indebærer, at fonden kan udbetale et beløb svarende til indeståendet i det pågældende institut eller kan foranledige overførsel af indeståender til konti i andre institutter. Er der udsigt til en snarlig rekonstruktion af instituttet, eventuelt gennem fusion, kan Finanstilsynet udsætte udbetalinger og overførsler i op til 30 dage for at sikre rekonstruktionens gennemførelse.

For så vidt angår dækningsomfanget, foreslås det, at indskydergarantifonden som hovedregel dækker nettoindskud indtil 250.000 kr. pr. indskyder. En række nærmere definerede indskud dækkes fuldt ud. Dækningsomfanget er forholdsvist højt sammenlignet med andre europæiske ordninger.

4. Ordningen er obligatorisk for de af lovforslaget omfattede institutter. Ethvert af de ovennævnte institutter skal opfylde lovens regler som betingelse